Francie hlásí první případ přenosu opičích neštovic z člověka na psa. Odborníci se obávají, že šiřiteli viru se mohou stát domácí zvířata

Ve Francii došlo k dosud prvnímu dokumentovanému přenosu viru opičích neštovic z člověka na psa. Vědci uvádějí, že dva infikovaní lidé přenesli blízkým fyzickým kontaktem nemoc na svého domácího mazlíčka. U psa se následně také objevily typické vřídky neboli kožní léze. Ve vědecké komunitě nyní panují obavy, že by se přenašečem viru mohla postupně stát právě doma chovaná zvířata a rozšířit tak počet dosud známých přenašečů této takzvané zoonózy tedy infekce přenášené primárně zvířaty.

První zdokumentovaný případ přenosu opičích neštovic z člověka na psa popsal časopis "The Lancet". "Podle vědců se virus od infikovaných majitelů přenesl na psa zřejmě proto, že spal v jejich posteli. Kontakt s infikovaným ložním prádlem, nebo například ručníky a dalším textilem, který kontaminoval stykem s kožními lézemi, je jedním z možných způsobů přenosu infekce," potvrzuje zástupkyně vedoucího Oddělení epidemiologie infekčních nemocí MUDr. Kateřina Fabiánová, PhD. Vědci pak biologickou pravděpodobnost způsobu přenosu z člověka na zvíře potvrdili celogenomovou sekvenací.

"Přírodní rezervoár viru opičích neštovic je nejasný. V cyklu přenosu ve střední a západní Africe se uplatňují některé druhy veverek, gambijské krysy, plši, primáti a lidé. Například do Severní Ameriky byla infekce zavlečena v roce 2003 dovozem exotických zvířat ze Západní Afriky do tzv. "pet shopů", kde došlo k nákaze psounů, kteří se chovají jako domácí "mazlíčci" a později došlo k přenosu infekce na děti a chovatele. Známa je zhruba padesátka takových případů nákazy. Nákazu se území USA tehdy pomohla zlikvidovat přísná opatření," uvádí dále MUDr. Kateřina Fabiánová, PhD.

K přenosu ze zvířete na člověka může dojít kousnutím nebo poškrábáním, přípravou masa divokých zvířat, přímým kontaktem se zvířecími tělními tekutinami nebo lézemi, ale i nepřímým kontaktem, například prostřednictvím kontaminované podestýlky.

K přenosu z člověka na člověka dochází především prostřednictvím respiračních kapének, je nutný delší a blízký osobní kontakt. Virus se do těla dostává dýchacími cestami nebo sliznicemi přímým kontaktem s tělními tekutinami nebo infekčními lézemi, a také při poranění kůže. Stačí i drobné oděrky a přímý kontakt s vyrážkou či strupy. Další způsob přenosu z člověka na člověka je nepřímý, prostřednictvím předmětů kontaminovaných obsahem infekčních lézí, například infikovaného oblečení, prádla a ručníků.

"Případ z Francie ukazuje, že v podstatě stejně jako člověk od člověka se může nakazit i domácí zvíře od svých majitelů. Je proto důležité, aby se infikovaní lidé striktně vyhýbali i kontaktu se savci chovanými jako domácí mazlíčci, tedy nejde jen o psy a kočky, ale například i o křečky, morčata, králíky a další hlodavce. Existuje riziko zavlečení viru opičích neštovic do populace divokých zvířat na evropském území, kde by se pak mohlo stát endemickou zoonózou se všemi důsledky pro lidskou populaci," shrnuje obavy vědců diskutované v rámci mezinárodního sdílení informací doktorka Fabiánová.

Jak je to s opičími neštovicemi - informační leták nebo plakát
Plakát o příznacích, přenosu a ochraně proti opičím neštovicím